

ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΩΝ ΣΚΔ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΩΝ ΣΚΔ

Όπως εγκρίθηκαν κατά την Γ' Συνδιάσκεψη της Οργάνωσης

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΩΝ

ΣΥΝΕΠΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Μαρξιστική-Λενινιστική θεωρία και οι αγώνες του Ελληνικού Λαού, πηγή έμπνευσης για τις ΣΚΔ

Η Οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων διέπεται από τις αρχές που χαρακτηρίζουν την Μαρξιστική – Λενινιστική θεωρία. Προάγει την αντίληψη πως το σύνολο των αδικιών που βιώνει ο εργαζόμενος λαός σήμερα μπορεί να ανατραπεί μόνο με την ανατροπή της ταξικής δομής της κοινωνίας, με την εγκαθίδρυση του Κομμουνισμού, περνώντας από το αναγκαίο στάδιο της Σοσιαλιστικής Κοινωνίας, του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κράτους.

Παράλληλα, αντλούμε έμπνευση από τις μάχες της εργατικής τάξης διεθνώς κατά τον 19ο και τον 20ο αιώνα, όπως η Κομμούνα του Παρισιού, η μεγάλη Οχτωβριανή Προλεταριακή Σοσιαλιστική Επανάσταση, η μεγάλη Αντιφασιστική Νίκη των Λαών στις 9 Μάη του 1945. Ιδιαίτερη πηγή έμπνευσης αποτελεί το μνημειώδες Κομμουνιστικό κίνημα διεθνώς με έμφαση στην περίοδο 1918-1956, αλλά και στην Ελλάδα οι αγώνες του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (ΕΑΜ) και του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας (ΔΣΕ).

Οι Συνεπείς Κομμουνιστικές Δυνάμεις αναλύουν την σύγχρονη πραγματικότητα μέσα από το εργαλείο του Μαρξισμού – Λενινισμού και τις θέσεις που απορρέουν από αυτήν την ανάλυση. Η σημερινή εποχή, αυτή του Ιμπεριαλισμού, δύναται να αναλυθεί σωστά μόνο με την μαρξιστική – λενινιστική προσέγγιση. Ο ιμπεριαλισμός συνιστά ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού, που οδηγεί τις χώρες σε διαχωρισμό σε (κυρίαρχες) ιμπεριαλιστικές, περιφερειακές (εξαρτημένες από

τις ιμπεριαλιστικές) δυνάμεις και εξαρτημένες χώρες. Αναγνωρίζεται ότι η εξάρτηση ως φαινόμενο απορρέει από την φύση του καπιταλιστικού συστήματος και η πάλη ενάντιά της οφείλει να ταυτίζεται με την πάλη για σοσιαλισμό. Το επίπεδο εξάρτησης των διαφόρων χωρών διαφέρει ανά περίπτωση και δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται οι εξαρτημένες χώρες ως κάτι το ενιαίο.

Η Ελλάδα αξιολογείται ως μία χώρα εξαρτημένη, με μία αστική τάξη κυρίαρχη απέναντι στον λαό μα υποτελή απέναντι στα ξένα αφεντικά της. Είναι άρρηκτα συνδεδεμένη η πάλη για σοσιαλισμό με την πάλη για ανεξαρτησία, καθώς Σοσιαλισμός δεν υφίσταται δίχως ανεξαρτησία και ανεξαρτησία δεν υφίσταται δίχως Σοσιαλισμό.

Κεφάλαιο 1. Χαρακτήρας, σκοποί και επιδιώξεις των ΣΚΔ

Άρθρο 1: Η οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων συνιστά ανώτατο σημείο πολιτικής συνένωσης των συνεπών και πρωτοπόρων μερών του ελληνικού προλεταριάτου, των προοδευτικών μεσαίων στρωμάτων και της προοδευτικής μερίδας της διανόησης. Αποτελεί οργάνωση εθελοντών, που σχηματίζουν Ομάδα με προσανατολισμό να συγκροτηθεί Οργάνωση – Κόμμα με την πλέρια σημασία της λέξης: Κόμμα ικανό να δρα σε συνθήκες πλέριας νομιμότητας, ημιπαρανομίας αλλά και πλήρους παρανομίας.

Άρθρο 2: Σκοποί των ΣΚΔ είναι: η ανατροπή της καπιταλιστικής κοινωνίας και η οικοδόμηση σοσιαλιστικής κοινωνίας, η απαλλαγή της γυναίκας και όλων των μειονοτήτων από την ανισοτιμία, η απελευθέρωση της Ελλάδας από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, αλλά και κάθε λογής ιμπεριαλιστικές συμμαχίες. Γενικότερη επιδίωξη των ΣΚΔ είναι η οικοδόμηση μιας Σοσιαλιστικής Κοινωνίας με τα προλεταριακά στρώματα κυρίαρχα και με την πολιτική καθοδήγηση της Επαναστατικής Κομμουνιστικής Οργάνωσης – Κόμματος, η οποία εκτιμάται ότι στο παρόν δεν υφίσταται, και στην κατεύθυνση συγκρότησής της συμβάλλουν και οι ΣΚΔ.

Άρθρο 3: Στο σήμερα, η οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων επιδιώκει το γέμισμα ενός κενού που έχει προκύψει από την μεταστροφή των μαζικών κομμουνιστικών κομμάτων σε ένα οπορτουνιστικό ρεύμα το οποίο άλλοτε κινείται «αριστερότερα» της μαρξιστικής θεωρίας, άλλοτε «δεξιότερα» της Συνεπούς Κομμουνιστικής Θέσης, αλλά πάντα οπισθοδρομικότερα των αντικειμενικών αναγκών της σημερινής Κοινωνίας. Ακόμη, η οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων επιδιώκει την όποια βελτίωση του επιπέδου διαβίωσης του λαού.

Κεφάλαιο 2. Δομή της οργάνωσης των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων

Άρθρο 4: Η οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων συγκροτείται στα πλαίσια του Προλεταριακού Κόμματος Νέου Τύπου, όπως περιγράφεται από τον Β.Ι. Λένιν. Αποτελεί, επομένως, Οργάνωση συγκροτημένη από τα κάτω προς τα πάνω, αλλά υπό την πλήρεια καθοδήγηση ενός Καθοδηγητικού Πολιτικού Κέντρου, με τα χαρακτηριστικά του Συλλογικού Συγκεντρωτισμού (δηλαδή της ελεύθερης συζήτησης γύρω από τις Συλλογικές αποφάσεις της Οργάνωσης τηρώντας κατά την εφαρμογή τους την δομή αυτής).

Άρθρο 5: Κατώτερη βαθμίδα συσπείρωσης των μελών των ΣΚΔ είναι η Κομματική Οργάνωση Δραστηριοποίησης (Κ.Ο.Δ). Η Κ.Ο.Δ. συγκροτείται ανά τόπο δουλειάς, εφόσον υπάρχουν τουλάχιστον 3 μέλη των ΣΚΔ σε αυτόν. Ανά ένα έτος εκλέγει γραμματέα, ενώ εάν διαθέτει πάνω από 10 μέλη εκλέγει και Γραφείο. Οι αρμοδιότητες του Γραφείου καθορίζονται σε: Καθορισμό πλάνων (οικονομικών, οργανωτικών και πλάνων δραστηριοποίησης), σχηματισμό προτάσεων/ σχεδίων αποφάσεων για έγκριση από το σώμα της Κ.Ο.Δ. Κατ' εξαίρεση σε σημαντικές περιπτώσεις μπορούν να συγκροτηθούν εδαφικές ΚΟΔ ανά πόλη δράσης.

Ως ιδιάζουσες Κ.Ο.Δ. χαρακτηρίζονται οι Κ.Ο.Δ. Φοιτητών, Ανέργων και Συνταξιούχων. Συγκεκριμένα, οι Κ.Ο.Δ. Φοιτητών σχηματίζονται ανά Σχολή ή

Τμήμα, οι Κ.Ο.Δ. Ανέργων και οι Κ.Ο.Δ. Συνταξιούχων ανά περιοχή κατοικίας. Σημειώνεται ακόμη ότι τα μέλη των Κ.Ο.Δ. Φοιτητών και των Κ.Ο.Δ. Ανέργων, εφόσον είναι κάτω των 30 ετών, συμμετέχουν και παρεμβαίνουν στα νεολαιίστικα σχήματα παρέμβασης των ΣΚΔ.

Ακόμη, Σημείωμα της ΚΕ καθορίζει την κατανομή Κ.Ο.Δ. και Κλαδικών/Τομεακών Συμβουλίων στις χώρες του εξωτερικού, καθώς υπάρχουν ιδιαίτερες συνθήκες.

Κ.Ο.Δ. που παραβιάζουν το καταστατικό ή δεν εκπληρώνουν τον σκοπό ή τις υποχρεώσεις τους μπορούν είτε να διαλυθούν και να ανασυγκροτηθούν ή να διαλυθούν και τα μέλη τους να διαγραφούν. Υπεύθυνο όργανο για την επιλογή του σωστού μέτρου είναι η ΚΕ και ενδεχόμενες βοηθητικές επιτροπές που μπορεί να έχει σχηματίσει.

Άρθρο 6: Ανά 12 μήνες, οι γραμματείς και εκπρόσωποι των ΚΟΔ ανά περιοχή εκλέγουν Κλαδικά Συμβούλια, στα οποία εκλέγονται μέλη ΚΟΔ όμοιων κλάδων. Οι γραμματείς των Κλαδικών Συμβουλίων μίας περιοχής στο σύνολό τους συγκροτούν μία Αχτίδα δράσης. Η κάθε Αχτίδα μπορεί να συγκροτεί επί μέρους επιτροπές και επιτροπάτα για πρακτικά ζητήματα.

Άρθρο 7: Ανά 2 έτη συγκροτείται σε σώμα το Συνέδριο της οργάνωσης των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων, ενώ ανά 6 μήνες συγκαλούνται απολογιστικές συνδιασκέψεις σε όλα τα επίπεδα της Οργάνωσης. Το Συνέδριο αποτελείται από εκλεγμένους αντιπροσώπους, οι οποίοι προκύπτουν σύμφωνα με την παρακάτω διαδικασία: Με την προκήρυξη του Συνεδρίου, η απερχόμενη Κεντρική Επιτροπή εκδίδει τις Θέσεις του Συνεδρίου οι οποίες δημοσιεύονται ως ξεχωριστό έντυπο που δίνεται μαζί με τον Κομματικό Τύπο ή και αυτόνομα και προτείνει μέλη της οργάνωσης ως υποψήφιους αντιπροσώπους ανά Κλαδικό Συμβούλιο. Οι αντιπρόσωποι αυτοί μπορούν να είναι μέλη τόσο κάποιας Κ.Ο.Δ. όσο και Κλαδικού Συμβουλίου, ενώ υποχρεωτικά τα 4/10 προέρχονται από την

Νεολαία. Ακολουθεί η εκλογή αντιπροσώπων από τις Κ.Ο.Δ. και ο προσυνεδριακός διάλογος που πραγματοποιείται μέσω του οργάνου της Κ.Ε. των ΣΚΔ, της «Φωνής της Αλήθειας». Οι Αχτίδες μπορούν να εκλέξουν παρατηρητές στο Συνέδριο.

Το Συνέδριο πέραν των υπολοίπων ζητημάτων που συζητά, εκλέγει Κεντρική Επιτροπή και Γενικό Γραμματέα. Η Κεντρική Επιτροπή συνιστά το υψηλότερο Καθοδηγητικό Πολιτικό Κέντρο.

Με το πέρας των εργασιών του Συνεδρίου, η νέα Κ.Ε. συνεδριάζει και εκδίδει απόφαση με θέμα τις γενικές κατευθύνσεις έως το επόμενο συνέδριο και εκλέγει το Πολιτικό Γραφείο. Ακόμη, σχηματίζει επιτροπάτα και όργανα με σκοπό την εξειδίκευση της δουλειάς σε επιμέρους κλάδους και ζητήματα. Οι επικεφαλής των Επιτροπάτων, οι Επίτροποι, εκλέγονται από την Κ.Ε. κατόπιν εισήγησης της απερχόμενης Κ.Ε. Σε περίπτωση που η νέα Κ.Ε. δεν συμφωνεί με τις προτάσεις της προηγούμενης, προχωρά σε κατάρτιση ψηφοδελτίου και εκλογή με την αρχή της πλειοψηφίας.

Άρθρο 8: Ειδικότερα για τις συνεδριάσεις, διευκρινίζεται ότι για να γίνει συνεδρίαση απαιτείται η παρουσία του 50%+1 των μελών του Οργάνου που συνεδριάζει (απαρτία).

Άρθρο 9: Σε περίπτωση τριών επαναλαμβανόμενων ισοψηφιών σε συνεδρίαση Οργάνου πάνω στο ίδιο ζήτημα, τότε το ζήτημα συζητιέται στο αμέσως ανώτερο όργανο. Εξαίρεση αποτελεί η περίπτωση του Συνεδρίου ή της Κεντρικής Επιτροπής, όπου σε περίπτωση τριών επαναλαμβανόμενων ισοψηφιών, η προτεινόμενη απόφαση απορρίπτεται.

Κεφάλαιο 3. Η οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων ως ενιαία οντότητα με ανοιχτό μέτωπο κατά όλων των παρακμιακών φαινομένων.

Άρθρο 10: Η οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων, ως σημείο συνένωσης της εργατικής πρωτοπορίας οφείλει να χαρακτηρίζεται από απόλυτη ενότητα πολιτικής δράσης. Η ενότητα αυτή πρακτικά εκφράζεται από την αποδοχή των Γενικών Πολιτικών Αρχών και Στόχων, του Καταστατικού και του Χαρακτήρα της Οργάνωσης, και με την μπολσεβίκικη αντίληψη της απόρριψης των φραξιών, δηλαδή των συγκροτημένων ομάδων μέσα στην ίδια την οργάνωση.

Άρθρο 11: Η οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων βλέπει το φαινόμενο των ναρκωτικών ως φαινόμενο βαθιά κοινωνικό, αφού οι ρίζες και οι απολήξεις του είναι βαθιά κοινωνικές. Οι ΣΚΔ είναι κατά όλων ανεξαιρέτως των ναρκωτικών, απορρίπτει ως αντεπιστημονικό τον διαχωρισμό τους σε «μαλακά» και «σκληρά», ενώ δεν δέχεται την νομιμοποίηση τέτοιων ουσιών για ψυχαγωγικούς λόγους.

Άρθρο 12: Ως προς το ζήτημα του πολιτισμού, οι ΣΚΔ ως γνήσιο λαϊκό κίνημα υποστηρίζουν τον προοδευτικό λαϊκό πολιτισμό, τα σύγχρονα ρεύματα στρατευμένης προλεταριακής – σοσιαλιστικής τέχνης. Οι αρχές της οργάνωσης βρίσκονται σε διαρκή πόλεμο με αυτοαποκαλούμενους «καλλιτέχνες» που καταστρέφουν την κοινωνία. Συγκεκριμένα, αναγνωρίζεται η υποχρέωση της εργατικής πρωτοπορίας να πολεμά ιδεολογικά και πολιτικά τους «καλλιτέχνες» που προωθούν τα ναρκωτικά, τις άλλες εξαρτήσεις, την πορνεία, την ευρύτερη κοινωνική παρακμή.

Άρθρο 13: Η οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων έχει στο πρόγραμμα της την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Κατ' επέκταση κανένα μέλος της Οργάνωσης δεν μπορεί να εκμεταλλεύεται συνάνθρωπο του στο όνομα του χρήματος και του κέρδους.

Κεφάλαιο 4. Οργάνωση – Ένταξη στην οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων.

Άρθρο 14: Αποκλείεται η αυτόματη διάλυση άλλης πολιτικής οργάνωσης/κόμματος στις ΣΚΔ. Εάν μία πολιτική οργάνωση θέλει να ενταχθεί στις ΣΚΔ θα πρέπει να αυτοδιαλυθεί και έπειτα το κάθε μέλος της να ακολουθήσει την διαδικασία ένταξης στην οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων.

Άρθρο 15: Μέλος των ΣΚΔ μπορεί να γίνει όποιο άτομο άνω των 18 ετών προέρχεται από λαϊκή-εργατική οικογένεια, ή οικογένεια που ανήκει στα σύμμαχα κοινωνικά στρώματα. Ως τέτοια ορίζονται: η φτωχή αγροτιά, οι μισοπρολετάριοι, οι αυτοαπασχολούμενοι της πόλης και του χωριού, οι μικροί ΕΒΕ και η προοδευτική διανόηση.

Άρθρο 16: Όποιο άτομο επιθυμεί να οργανωθεί στις ΣΚΔ θα πρέπει να είναι άτομο παρόν στο κίνημα, να αποτελεί πρωτοπόρο λαϊκό αγωνιστή, που να μεριμνά και για την ιδεολογικοπολιτική του κατάρτιση. Η ένταξη στις ΣΚΔ μπορεί να γίνει πρώτιστα με απεύθυνση της Οργάνωσης. Ο ενδιαφερόμενος, αφού του προταθεί η ένταξη στην Οργάνωση, παρίσταται σε ειδική συνέλευση της ΚΟΔ που θα τον δεχτεί, όπου επεξηγεί τους λόγους που επιθυμεί να οργανωθεί. Το σώμα της ΚΟΔ μπορεί να του απευθύνει ερωτήσεις.

Η Οργάνωση συμβάλει στην λειτουργία κέντρων Λαϊκής Διαφώτισης με Δημοκρατικά Χαρακτηριστικά και στο εσωτερικό της μεριμνά με οργανωμένο και συντεταγμένο τρόπο ώστε τα μέλη της να έρθουν σε επαφή με την μελέτη του Μαρξισμού – Λενινισμού.

Η έγκριση κάθε οργάνωσης (ως έναρξης οργανωτικής σχέσης) πραγματοποιείται από την ολομέλεια της Κ.Ο.Δ. η οποία την υποδέχεται ως

ξεχωριστό ζήτημα της ημερήσιας διάταξης και απαιτείται η απόλυτη πλειοψηφία για να εγκριθεί.

Κεφάλαιο 5. Τα μέλη των ΣΚΔ στο μαζικό κίνημα

Άρθρο 17: Τα μέλη των ΣΚΔ συμμετέχουν στα συνδικάτα των κλάδων και χώρων δουλειάς τους, προωθώντας την ταξική θεώρηση των πραγμάτων, αποκαλύπτοντας πως κάθε πρόβλημα της εργατικής τάξης και του εργαζόμενου λαού ευρύτερα απορρέει από την ταξική διάρθρωση της κοινωνίας.

Άρθρο 18: Η απελευθέρωση όλων των μειονοτήτων συνιστά βασική προτεραιότητα στην Σοσιαλιστική Πολιτεία για την οποία στοχεύει η οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων. Κατ' επέκταση, θεωρείται βασικό στοιχείο η συμμετοχή των μελών της οργάνωσης στους ταξικούς φορείς που παλεύουν για την κοινωνική απελευθέρωση όλων των μειονοτήτων εντός της εργατικής τάξης. Λαμβάνεται άλλωστε ως δεδομένο πως τα μέλη της εργατικής πρωτοπορίας αντιπαλεύουν τον ρατσισμό και τις διακρίσεις σε όλες τους τις μορφές και πιθανές εκφάνσεις.

Άρθρο 19: Τα μέλη των ΣΚΔ εντάσσονται και παρεμβαίνουν και σε συλλόγους και προβάλλουν την προοπτική της στράτευσης στον αγώνα του λαού για Δημοκρατικά Δικαιώματα, Σοσιαλισμό και Ανεξαρτησία. Η εξειδίκευση αυτού του αγώνα σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση είναι δουλειά πρωτίστως του ίδιου του συντρόφου, ευθύνη των Οργάνων είναι να καλλιεργούν κλίμα αυτοπεποίθησης, ελευθερίας και αυτενέργειας.

Κεφάλαιο 6. Η Επαναστατική Συνωμοτικότητα ως μέσο περιφρούρησης

Άρθρο 20: Κατά την Μαρξιστική κοσμοθεωρία η ταξική πάλη είναι ανηλεής και αδιάκοπη μέχρι και την κατάργηση των Τάξεων, την οικοδόμηση της Αταξικής Κοινωνίας, της κοινωνίας του Κομμουνισμού. Κατ' επέκταση, απαιτείται

περιφρούρηση των μυστικών της επαναστατικής εργατικής οργάνωσης – κόμματος. Η περιφρούρηση αυτή επιτυγχάνεται κυρίως μέσω της Επαναστατικής Συνωμοτικότητας. Η ίδια η αρχή της Επαναστατικής Συνωμοτικότητας δεν επιβάλλεται από τα πάνω προς τα κάτω, αλλά είναι προσωπικό κήμα κάθε μέλους, αγωνιστή, συντρόφου των ΣΚΔ.

Άρθρο 21: Η Επαναστατική Συνωμοτικότητα ορίζει ότι δεν πρέπει να διαρρέουν πληροφορίες για την δομή των Κ.Ο.Δ. και των Οργάνων τόσο εκτός της οργάνωσης, όσο και εντός της.

Σε περίπτωση που παρουσιαστεί τέτοια ασυνεπής με την μαρξιστική κοσμοθεωρία συμπεριφορά γίνεται Παρατήρηση. Υπάρχει περιθώριο άλλων καταστατικών κυρώσεων, ανάλογα με το μέγεθος της ασυνεπούς συμπεριφοράς.

Κεφάλαιο 7. Υποχρεώσεις και δικαιώματα του μέλους της οργάνωσης των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων

Άρθρο 22: Το μέλος των ΣΚΔ έχει την υποχρέωση συνεπούς εκπροσώπησης της Οργάνωσης προς τα έξω, της τήρησης του Συλλογικού Συγκεντρωτισμού, της διαφύλαξης της Επαναστατικής Συνωμοτικότητας, της εκπροσώπησης των ΣΚΔ στο ταξικά προσανατολισμένο κίνημα, της μελέτης των ιδεολογικών κειμένων, της συμμετοχής στις συνελεύσεις της Κ.Ο.Δ. που είναι οργανωμένο καθώς και των Οργάνων στα οποία έχει εκλεγεί, της μελέτης του Κομματικού-Οργανωτικού Τύπου, της Περιφρούρησης του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 23: Το μέλος των ΣΚΔ έχει το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης της γνώμης του στα Όργανα των ΣΚΔ (σε όλα τα επίπεδα), της αναφοράς αδικιών στο πρόσωπό του, της αρθρογραφίας στον Κομματικό – Οργανωτικό Τύπο, της συμμετοχής στην εκλογή Οργάνων, της απαίτησης συνεπούς ενημέρωσης για τα εσωτερικά ζητήματα (σεβόμενο πάντα την Επαναστατική Συνωμοτικότητα), της

συμμετοχής στην διαμόρφωση των αποφάσεων που λαμβάνει η Κ.Ο.Δ. στην οποία ανήκει.

Κεφάλαιο 8. Αποχώρηση – Διαγραφή από την οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων

Άρθρο 24: Εάν ένα μέλος των ΣΚΔ θέλει να αποχωρήσει, τότε αυτό γίνεται σε ειδική συνέλευση της Κ.Ο.Δ. στην οποία ανήκει, στην οποία δηλώνει αποχώρηση, επεξηγώντας τους λόγους της απόφασής του αυτής.

Άρθρο 25: Σε περίπτωση που ένα μέλος των ΣΚΔ, λειτουργήσει φραξιονιστικά, βαθιά αντικαταστατικά ή έχει επιδείξει βαριά ασυνέπεια στην πραγματοποίηση των Κομματικών ευθυνών του (δηλαδή του έχουν γίνει τρεις παρατηρήσεις αλλά εξακολουθεί να φέρεται με ασυνέπεια), τότε η Κ.Ο.Δ. κατόπιν εισήγησης του Κλαδικού Συμβουλίου στο οποίο υπάγεται ή της Κεντρικής Επιτροπής (σε περίπτωση φραξιονισμού) αποφασίζει την διαγραφή του μέλους της Οργάνωσης. Για να ληφθεί σχετική απόφαση, το μέλος ενημερώνεται 1 εβδομάδα πριν την διαδικασία για την εισήγηση διαγραφής του και καλείται να τοποθετηθεί.

Άρθρο 26: Τόσο σε περίπτωση διαγραφής όσο και σε περίπτωση αποχώρησης, η απόφαση πρέπει να επικυρωθεί από την ΚΟΔ που ανήκει οργανωτικά το μέλος.

Άρθρο 27: Μέλος που θεωρεί ότι ήταν υπερβολικό το μέτρο της διαγραφής του, μπορεί να προσφύγει διαδοχικά στα ανώτερα όργανα (ως την Κ.Ε. αλλά και το Συνέδριο της Οργάνωσης των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων) και να εκθέσει τις διαφωνίες του. Αν το μέλος δεν παρουσιάστηκε στην συνέλευση της Κ.Ο.Δ. που αποφασίστηκε η διαγραφή του, χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος, δεν έχει δικαίωμα προσφυγής στα ανώτερα όργανα.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΕΝΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΧΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Εισαγωγικά, διευκρινίζεται ότι οι Θέσεις αυτές, δεν υποκαθιστούν το Πρόγραμμα του Κομμουνιστικού Κόμματος που στο παρόν δεν υφίσταται. Οι Θέσεις συνιστούν γενικές κατευθύνσεις και επεξεργασίες, ουσιαστικά στοχεύουν στον καθορισμό πολιτικής γραμμής γύρω από την οποία συσπειρώνονται τα μέλη και οι φίλοι των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων.

- I.** Οι ΣΚΔ κρίνουν ότι η κοινωνική αλλαγή επέρχεται μέσα από τις επαναστατικές διαδικασίες, και μόνο με την αυτοτελή πάλη του λαού, μπορεί αυτή η αλλαγή να επέλθει. Μέσα από την παρέμβασή τους στο κίνημα προβάλλουν αυτήν την κατεύθυνση και την ανάλυση.
- II.** Ο χαρακτήρας της επανάστασης στην Ελλάδα θα είναι Λαϊκοδημοκρατικός, αντιιμπεριαλιστικός, και θα πρέπει με την βοήθεια των Κομμουνιστών να λάβει Σοσιαλιστική στόχευση, δηλαδή ως καθήκον των Κομμουνιστών ορίζεται και η ανάπτυξη του υποκειμενικού παράγοντα σε αυτές τις συνθήκες. Το σημείο της Επανάστασης δεν μπορεί να προβλεφθεί με απόλυτη βεβαιότητα ιστορικά, όμως εκτιμάται πως θα διακρίνεται από μία σειρά χαρακτηριστικά, τα οποία περιγράφονται και από τον Β. Ι. Λένιν: οι κάτω (δηλαδή τα πλατιά λαϊκά στρώματα) να μην θέλουν να κυβερνηθούν όπως πριν, οι πάνω να μην μπορούν να κυβερνήσουν όπως πριν και παράλληλα να υπάρχει και μια απότομη πτώση του βιοτικού επιπέδου.
- III.** Κινητήρια δύναμη της Επανάστασης θα είναι η εργατική τάξη. Η εργατική τάξη στο σήμερα αποτελείται από τους εργαζόμενους στην υλική παραγωγή. Από την ταξική διάρθρωση προκύπτει η ύπαρξη

μεσοστρωμάτων, που κατά την μαρξιστική ανάλυση σε συνθήκες κρίσης του καπιταλισμού είτε προλεταριοποιούνται ή καταλήγουν να συμμαχούν με την Αστική Τάξη (ή και να εντάσσονται σε αυτήν). Τα χαμηλότερα απ' αυτά τα στρώματα είναι σύμμαχα της εργατικής τάξης στο σήμερα και στην διεξαγόμενη ταξική πάλη. Έχουν αντικειμενικό συμφέρον από την εργατική εξουσία, και σε αυτήν θα μετέχουν και αυτά.

IV. Ενώ δεν μπορούν να τεθούν από τώρα αναλυτικές κατευθύνσεις για την σοσιαλιστική κοινωνία, υπάρχουν ορισμένα σημεία που πρέπει να ξεκαθαρίζονται από την τωρινή περίοδο – δηλαδή για το για ποια κοινωνία παλεύουμε.

Η σοσιαλιστική κοινωνία οφείλει να διέπεται από τα σοσιαλιστικά χαρακτηριστικά όχι μόνο στην οικονομική της βάση αλλά και στο σοσιαλιστικό εποικοδόμημα – δηλαδή, όχι μόνο να υπάρχουν οικονομικές σχέσεις παραγωγής που να είναι σοσιαλιστικές, μα και ταυτόχρονα αυτό να εκδηλώνεται και στις κοινωνικές σχέσεις που επικρατούν.

V. Με βάση το παραπάνω, ξεκαθαρίζεται ότι η Σοσιαλιστική κοινωνία και εξουσία δεν ταυτίζεται με την δικτατορία του κόμματος έναντι του λαού, μα με την δικτατορία της εργατικής τάξης, των σύμμαχων στρωμάτων έναντι της έκπτωτης αστικής τάξης. Πρέπει να υπάρχουν ελάχιστα εγγυημένα δικαιώματα, όπως η ελευθερία στην έκφραση, στην συνάθροιση, στην απεργία, στην συμμετοχή σε πολιτικούς συλλόγους – οργανώσεις.

VI. Στην σημερινή περίοδο, ο λαός γνωρίζει πολύμορφη επίθεση σε σειρά δικαιωμάτων. Όχημα αυτής της επίθεσης είναι και οι κοινωνικές διακρίσεις που αποσκοπούν στην διάσπαση της Εργατικής Τάξης και των Σύμμαχων Στρωμάτων της. Βασικό όπλο της Αστικής Τάξης σε αυτήν την κατεύθυνση είναι ο ρατσισμός. Οι αυξημένες μεταναστευτικές και προσφυγικές ροές

εισήγαγαν νέο δυναμικό στην εργατική τάξη και η Αστική Τάξη, για να αδρανοποιήσει την εργατική, αλλά και να την στρέψει ενάντια στον εαυτό της έβαλε το δηλητήριο του ρατσισμού. Στην σοσιαλιστική κοινωνία, φαινόμενα όπως ο ρατσισμός και ο σωβινισμός θα πρέπει να καταπολεμηθούν μέχρι εξαφάνισέως.

VII. Αντίστοιχο ζήτημα αποτελεί και η Υπαρκτή Πατριαρχία. Είναι λαθεμένη η ανάλυση ορισμένων δυνάμεων που ανάγουν την πατριαρχία σε πρωτεύον ζήτημα έναντι του καπιταλισμού, όπως λαθεμένη είναι και η ανάλυση που λέει ότι η πατριαρχία δεν υφίσταται. Υπάρχει μία υπαρκτή διάσταση της πατριαρχίας – ως διάσταση του καπιταλιστικού συστήματος, οι οποίοι και επιβάλλει κοινωνικές νόρμες που καταπιέζουν το γυναικείο φύλο και τις θηλυκότητες. Μόνο με την σοσιαλιστική οικοδόμηση θα μπορεί να δημιουργηθεί πλαίσιο πλήρους απελευθέρωσης της γυναίκας και των θηλυκοτήτων, αλλά και στο σήμερα παλεύουμε για να μετρηθούν βήματα σε αυτήν την κατεύθυνση – χωρίς όμως να χάνουμε τον τελικό στόχο, τον Σοσιαλισμό.

VIII. Από το φαινόμενο της Υπαρκτής Πατριαρχίας επηρεάζονται και τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, καθώς η ύπαρξη των ατόμων αυτών αντιβαίνει το κυρίαρχο ως τώρα ιδεολογικοπολιτικό εποικοδόμημα. Η πλήρης και ολοκληρωμένη απελευθέρωση των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την σοσιαλιστική εξουσία, αλλά ακόμα και σε αυτήν θα πρέπει να υπάρξει πάλη για την εξάλειψη διακρίσεων, αφού αυτές δεν θα εξαλειφθούν απευθείας. Στο σήμερα, παλεύουμε για πλήρη κοινωνική συμμετοχή των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

IX. Οι ΣΚΔ παρεμβαίνουν στα κινήματα των Λαϊκών Ελευθεριών (Αντιρατσιστικό, Γυναικείο, ΛΟΑΤΚΙ+) προβάλλοντας πλαίσιο αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

- X.** Παράλληλα, καθήκον των Συνεπών Κομμουνιστών είναι να προασπίζονται τα Δημοκρατικά Δικαιώματα του λαού, τα οποία δέχονται επίθεση. Η επίθεση αυτή αναμένεται να ενταθεί μέσα σε μία πορεία διαρκούς εκφασισμού της κοινωνικής και πολιτικής ζωής. Στόχος να συμβάλουμε στην απόκρουσή του και κριτήριο για την συμβολή μας είναι πώς θα συμβάλουμε στην προαναφερθείσα απόκρουση.
- XI.** Η υπεράσπιση των Δημοκρατικών Δικαιωμάτων περνά από τον δρόμο της ανεξαρτησίας και του Σοσιαλισμού. Είναι αναγκαίο να ξεκαθαρίζεται ότι δεν μετέχουμε σε θεσμούς που επικυρώνουν την εξάρτηση και την υποτέλεια – στις ευρωεκλογές ακυρώνουμε την κάλπη της εξάρτησης.
- XII.** Δεν υπερασπιζόμαστε τον πλαστό χαρακτήρα της «Δημόσιας – Δωρεάν» παιδείας, υγείας κλπ. Ο χαρακτήρας αυτός είναι πλαστός ακριβώς γιατί στο σήμερα η υγεία, η παιδεία και λοιποί κλάδοι δεν είναι ούτε δημόσιοι, ούτε δωρεάν. Μία σειρά παρεμβάσεις του ιδιωτικού τομέα στους προαναφερθέντες χώρους καταμαρτυρούν πως αυτός ο χαρακτήρας έχει χαθεί προ πολλού. Ο λαός με την πάλη του να επιβάλλει αποκλειστικά δημόσιες και δωρεάν δομές κοινωνικής διαχείρισης και χαρακτήρα, χωρίς ιδιωτικές παρεμβάσεις, αλλά και με στόχευση και βλέμμα στραμμένο στον σοσιαλισμό.
- XIII.** Ειδικά στον τομέα της Παιδείας, οι Συνεπείς Κομμουνιστικές Δυνάμεις απαιτούν ολικά δημόσια και δωρεάν παιδεία, χωρίς ίχνος καπιταλιστικού κέρδους από αυτήν. Δωρεάν σίτιση για όλους τους μαθητές και φοιτητές στους σχολικούς και ακαδημαϊκούς χώρους. Δωρεάν παροχή των απαιτούμενων υλικών σε φοιτητές και μαθητές. Καμία ανοχή στο φαινόμενο της παραπαιδείας. Εξασφάλιση όλων των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των μαθητών και φοιτητών, των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων. Αναγνωρίζεται πως τα παραπάνω είναι ασυμβίβαστα με την

τρέχουσα πορεία του καπιταλιστικού συστήματος – δεν αποδεχόμαστε την διαχειριστική λογική ότι «αν ξύσεις την σάπια κορυφή του κράτους, κάτι καλό θα βγει». Η πάλη για τα παραπάνω είναι συνδεδεμένη με την πάλη για Πλατιά Λαϊκά Δικαιώματα, Σοσιαλισμό και Ανεξαρτησία.

XIV. Ιδιαίτερο καταφύγιο στήριξης της καθεστηκυίας τάξης πραγμάτων στο σήμερα αποτελούν οι διάφορες μορφές θρησκευτικής – μεταφυσικής πίστης. Οι ΣΚΔ έχουν μέτωπο με τις ανορθολογικές αντιλήψεις, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι άνθρωποι που υιοθετούν τέτοιες αντιλήψεις δεν μπορούν να ανήκουν στις ΣΚΔ. Υπάρχει πλήρης σεβασμός από τα μέλη των ΣΚΔ στις διάφορες μορφές θρησκευτικής πίστης. Η εκκοσμίκευση αποτελεί στόχο των ΣΚΔ, και εννοείται ότι στην Σοσιαλιστική Κοινωνία για την οποία οι ΣΚΔ παλεύουν εκκλησία και κράτος θα είναι πλήρως διαχωρισμένα.

XV. Σε ό,τι αφορά τα ελληνoturκικά, οι ΣΚΔ αναγνωρίζουν την αμφίπλευρη επιθετικότητα Ελλάδας και Τουρκίας – δύο χωρών που οι λαοί τους δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν, μα μπορούν ανά πάσα ώρα και στιγμή να συρθούν σε αιματοκύλισμα λόγω των επιλογών των αστικών τάξεων των χωρών τους, αλλά και των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων από τις οποίες και εξαρτώνται.

XVI. Σε αυτό το φόντο πρέπει να εξεταστεί και το ζήτημα της διπλά κατεχόμενης Κύπρου. Η λεγόμενη «Κυπριακή Δημοκρατία», που φυτεύτηκε κατά παραγγελία του Βρετανικού ιμπεριαλισμού το 1960, δεν αποτελεί προϊόν βούλησης του κυπριακού λαού όπως και η λεγόμενη «Τουρκική Δημοκρατία της Βορείας Κύπρου», ένα ακόμη ψευδοκράτος που στήθηκε εννιά χρόνια μετά την τουρκική εισβολή στο νησί. Αμφότερα είναι κατασκευάσματα-ασπίδες του καπιταλισμού κόντρα στην κυρίαρχη λαϊκή βούληση. Παλεύουμε για Κύπρο ελεύθερη από τα κατοχικά στρατεύματα και μακριά από ιμπεριαλιστικά κέντρα.

XVII. Οι Συνεπείς Κομμουνιστικές Δυνάμεις συμβάλλουν στην δημιουργία ενός πλατιού Δημοκρατικού Λαϊκού Μετώπου με κατεύθυνση πάλης για την προάσπιση των σύγχρονων ελευθεριών και δικαιωμάτων του εργαζόμενου λαού και των καταπιεσμένων κοινωνικών στρωμάτων ευρύτερα.

XVIII. Σημαντικό στοιχείο για την καλύτερη δουλειά και επικοινωνία των θέσεων μας είναι η Λαϊκή Διαφώτιση. Η Λαϊκή Διαφώτιση δεν μπορεί να περιοριστεί, σε καμία περίπτωση, μόνο στο διάβασμα και μετάφραση βιβλίων. Η Λαϊκή Διαφώτιση απαιτεί και την είσοδό μας στο κίνημα, καθώς και την ώθηση εξωτερικών δυνάμεων. Είναι λαθεμένη η άποψη «πρώτα η γνώση, μετά η δράση», όπως λαθεμένη είναι η άποψη «πρώτα η δράση, μετά η γνώση». Αυτά τα δύο υπάρχουν μόνο ενωμένα διαλεκτικά, και καθήκον μας να φροντίζουμε να γίνεται κατανοητό αυτό.

XIX. Οι ΣΚΔ ασκούν κριτική στην σοσιαλιστική οικοδόμηση όπως πραγματοποιήθηκε στον 20ο αιώνα. Ιδιαίτερο σημείο κριτικής αφορά το ζήτημα της αντανάκλασης της οικονομικής βάσης επί του σοσιαλιστικού εποικοδομήματος, τις συμπεριφορές που ακολουθήθηκαν, κυρίως από την ΕΣΣΔ, αλλά και από τις χώρες του Συμφώνου της Βαρσοβίας, την Κίνα, την Μογγολία κ.α.

Για να γίνουν ολοκληρωμένα αναλύσεις όπως οι παραπάνω, οι ΣΚΔ ανάγουν σε σημαντικό καθήκον την μελέτη, κατανόηση και περιφρούρηση – διαφύλαξη της ιστορικής αλήθειας, της πολιτικής φιλοσοφίας και ανάλυσης.